

Lag om ändring i lagen (1971: 176) om vissa internationella sanktioner;

SFS 1992: 1257

Utkom från trycket
den 21 december 1992

utfärdad den 10 december 1992.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 och 11 §§ lagen (1971: 176) om vissa internationella sanktioner skall ha följande lydelse.

1 §² I den mån det påkallas med anledning av beslut som fattats eller rekommendation som antagits av Förenta nationernas säkerhetsråd i överensstämmelse med Förenta nationernas stadga kan regeringen förordna att 3–8 och 15 §§ skall tillämpas.

Regeringen får också förordna att 3–8 och 15 §§ skall tillämpas om samarbetet med Europeiska gemenskaperna (EG) eller inom Europeiska säkerhetskonferensen (ESK) för att främja internationell fred och säkerhet påkallar det och om det är ett svenskt intresse att sådana åtgärder som avses i de nämnda bestämmelserna införs utan dröjsmål.

¹ Prop. 1992/93: 57, bet. 1992/93: UU4, rskr. 1992/93: 51.

² Senaste lydelse 1979: 515.

Ett förordnande förfaller, om det inte inom en månad eller, om ri inte pågår, inom en månad från början av nästkommande möte unde riksdagen för prövning av frågan huruvida det skall bestå och om det i inom två månader från det underställningen skedde godkänns av ri gen.

Om säkerhetsrådets beslut eller rekommendation helt eller delvis återkallas eller förfaller eller om förhållandena ändras så att syftet med ett förordnande inte längre kvarstår, skall regeringen så snart det kan ske i motsvarande mån upphäva ett meddelat förordnande eller med stöd därav meddelade föreskrifter.

11 §³ Den som bryter mot förbud som har meddelats med stöd av 3–8 §§ döms, om gärningen skett uppsåtligen, till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst fyra år. Har gärningen skett av grov oaktsamhet, döms till böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

För anstiftan av eller medhjälp till gärning som avses i första stycket döms inte till ansvar.

I den mån det påkallas med anledning av beslut eller rekommendation som avses i 1 § första stycket eller samarbete som avses i 1 § andra stycket kan regeringen förordna att en svensk medborgare, som utom riket har begått brott som avses i denna paragraf, skall dömas efter denna lag och vid svensk domstol, även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte är tillämplig och utan hinder av 2 kap. 5 a § första och andra styckena nämnda balk.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

På regeringens vägnar

ULF DINKELSPIEL

Pernilla Lindh
(Utrikesdepartementet)

³ Senaste lydelse 1985:1053.

